

ιατρος, αναγκάζεται ἢ νὰ παραδεχθῇ, παρὰ τὴν πεποιθὴν τοῦ ἡ' ἀποκρούσῃ εὖν ἔχῃ τὸ λαγνὸν, χάριν τῆς ωφελείας τοῦ ἀρρώστου, καὶ τότε δυσάρεστῆσαι τὸν προσθέντα ἱατρὸν ἄλλως χάριν ἀποφροσύνης καὶ παρὰ τὸ συμφέρον τοῦ ἀρρώστου εὖν ἀποδεχθῇ ἀναντιρρήτως τὰ ἐκείνου πάλιν οὐ καλὸν τῷ ἀσθενεῖ. Οὕτως χαλαροῦται ὁ ζῆλος τοῦ ἀρχικοῦ ἱατροῦ, ὅστις εὐρίσκεται ὑπὸ δεινὴν θέσιν· διότι εὖν μὲν παραδεχθῇ τὰ τοῦ προσθέντος ἱατροῦ, καὶ ἀποθάνῃ ὁ ἀρρώστος, δώσει λόγον εἰς τὴν συνείδησίν του· εὖν δὲ ἀποκρούσῃ τὰ ἐκείνου, καὶ ἀποθάνῃ ὁ ἀρρώστος, ἡ εὐθύνη πάλιν πίπτει κατ' αὐτοῦ, καὶ ἡ κατακραυγὴ αὐξάνεται. Τοῦτο ἔνεκεν ἔλεγον οἱ ἀρχαῖοι

«Ἡ εἰσδοὺς πολλῶν ἱατρῶν με ἀπόλεσε.»

Τὸ ἱατροσυμβούλιον τότε μόνον ὠφελεῖ, ὅταν προκαλέσῃ τοῦτο ὁ τὸν ἀρρώστον ἐπισκεπτόμενος ἱατρός, καὶ καλέσῃ τοὺς ἱατροὺς ἐκείνους, μεθ' ὧν ἔχει σχέσιν, καὶ δύναται συζητῆσαι τὰ τῆς διαγνώσεως καὶ θεραπείας. Ἐτι δὲ μείζων βλάβη ἔσται εὖν οἱ περὶ τὸν νοσοῦντα δεικνύωσι πλείονα πίστιν εἰς ἄλλον ἱατρὸν ἐκ τῶν τοῦ ἱατροσυμβουλίου, καὶ θέλουσιν ἀποδεχθῆναι τὴν γνώμην αὐτοῦ· ὁ τακτικῶς ἐπισκεπτόμενος τὸν ἀσθενῆ ἀπόλλυσιν αὐτὸς τὸν ζῆλον του, καὶ ἡ θεραπεία γενήσεται ἀτάκτως πρὸς βλάβην τοῦ ἀτυχοῦς ἀρρώστου. Πάντων δὲ τούτων ἀρχικοὶ αἰτίοι εἰσιν οἱ περὶ τὸν νοσοῦντα, οἵτινες προσκάλεσαν τοιαῦτα ἱατροσυμβούλια.

ΟΛΙΓΑ ΠΕΡΙ ΑΝΘΕΩΝ.

ΕΥΦΑΙΝΟΜΕΝΟΣ κοινῶς νομίζεται ὅτι τὰ ἄνθη εἰσὶ μόνον ἀντικείμενα διακοσμήσεως, καὶ οὐδεμίαν ἄλλην ἔχουσιν ἀξίαν. Καὶ ὅμως ἡ ἐμπορικὴ καὶ οἰκονομικὴ αὐτῶν χρῆσις εἶναι ποικίλη. Ἐν Γαλλίᾳ ἐκτάσεις πολλῶν στρεμμάτων *immortelles* παρέχουσι πρόσδοτον 400 φρ. κατὰ στρέμμα. Οἱ ἀρωματοποιοὶ Ἀτικνσὼν καὶ Ρίμμελς ἐν Ἀγγλίᾳ πολλὰς χιλιάδας λιρῶν παραγομενοῦσι ἐκ τῆς χρήσεως τῶν ἀνθῶν. Τὰ ἄνθη κυρίως τὰ ἔχοντα ἐμπορικὴν ἀξίαν εἰσὶ τὰ ρόδα, τὰ ἴα, τὸ ἄνθος τῆς πορτοκαλέας, ἡ λεβάντα, τὸ σαφράνιον, τὸ ἰασμίνιον, ἡ χαμομίλη κτλ. Ἐκ τούτων τὰ πλείττα εἰσὶν ὠφέλιμα διὰ τὸ ἄρωμα τὸ ἐξ αὐτῶν ἐξαγόμενον, ἕτερα διὰ τὰς ἐν αὐταῖς βαφάς, ἄλλα διὰ τὰς ἱατρικὰς αὐτῶν ιδιότητας. Ἀπέραντοι ἐκτάσεις ἀφιερῶμεναι εἰς τὴν καλλιέργειαν τῶν ῥόδων εὐρηνται ἐν Ἰαζεπόρῃ τῶν Ἰνδιῶν, ἐν Σχιράζ, τῆς Κασμῖρης, ἐν Ἀδριανουπόλει τῆς Τουρκίας, καὶ ἐν Καίρῳ τῆς Αἰγύπτου. Ἡ ἀνακάλυψις τοῦ ῥοδοστάγματος ἀνέρχεται εἰς τρεῖς ἑκατονταετηρίδας. Ἀναγινώσκωμεν ὅτι μία πριγκίπισσα τῆς Μογγολίας, Νούρ Δυσχαν καλουμένη, τὸ ἀνεκάλυψε, καὶ ἔλαβεν ὡς ἀμοιβὴν πολὺτιμον περιδέρειον. Ἀλλὰ καὶ πρὸ τεσσάρων ἑκατονταετηρίδων ἀναφέρεται τὸ ῥοδοστάγμα, δι' οὗ ὁ Σαλαδῖνος ἐράντισε τὸ ἔδαφος τοῦ τζαμίου τοῦ Ὁμέρ, ληφθὲν ἐκ Δαμασκού.

Ὑπολογίζεται ὅτι ὁλόκληρος ἡ ἀξία τοῦ σαφρανίου

ἀνέρχεται εἰς 25 ἑκατομμύρια φράγκα· ὑπελογίσθη δὲ ὅτι χρειάζονται ὑπὲρ τὰς 200,000 ἄνθη πρὸς παραγωγὴν μιᾶς λίτρας σαφρανίου.

ΓΝΩΜΙΚΑ

Ἐκ τῶν ἀπομνημονευμάτων Ξενοφάντος.

* * * Ὁ ἀκρατής, κακοῦργος μὲν τῶν ἄλλων, ἑαυτοῦ δὲ πολὺ κακοῦργότερος· εἶγε κακοῦργότατόν ἐστι, μὴ μόνον τὸν οἶκον τὸν ἑαυτοῦ φθείρειν, ἀλλὰ καὶ τὸ σώμα καὶ τὴν ψυχὴν.

* * * Χρὴ πάντα ἄνδρα, ἡγησάμενον τὴν ἐγκράτειαν ἀρετῆς εἶναι κρηπίδα, ταύτην πρῶτον ἐν τῇ ψυχῇ κατασκευάσασθαι.

* * * Τὸ μὲν μηδενὸς δεῖσθαι, θεῖον· τὸ δὲ ὡς ἐλαχίστων, ἐγγυτάτω τοῦ θεοῦ.

* * * Σὺ οὖν, ὦ παῖ, ἂν σωφρονῇς, τοὺς μὲν θεοὺς παραιτήσῃ συγγνώμονάς σοι εἶναι, εἴ τι παρημέληκας τῆς μητρος, μὴ σε καὶ οὗτοι, νομίσοντες ἀχάριστον εἶναι, οὐκ ἐθέλωσιν εὖ ποιεῖν· τοὺς δὲ ἀνθρώπους αὐ φυλάξῃ, μὴ σε αἰσθόμενοι τῶν γονέων ἀμελοῦντα, πάντες ἀτιμάσωσι, κατὰ ἐν ἐρημίᾳ φίλων ἀναφανῆς. Εἰ γάρ σε ὑπολάβοιεν πρὸς τοὺς γονεάς ἀχάριστον εἶναι, οὐδεὶς ἂν νομίσειεν εὖ σε ποιῆσαι χάριν ἀπαλήψεσθαι.

* * * Πρὸς φίλιαν μέγα μὲν ὑπάρχει τὸ ἐκ τῶν αὐτῶν φῦναι, μέγα δὲ τὸ ὁμοῦ τραφῆναι· ἐπεὶ καὶ τοῖς θηρίοις πόθος τις ἐγγίγνεται τῶν συντρόφων. Πρὸς δὲ τούτοις καὶ οἱ ἄλλοι ἄνθρωποι τιμῶσι τε μᾶλλον τοὺς συναδέλφους ὄντας τῶν συναδέλφων, καὶ ἦττον τούτοις ἐπιτίθενται.

* * * Πάντων κτημάτων κράτιστον ἂν εἴη φίλος σαφῆς καὶ ἀγαθός.

* * * Ὁ ἀγαθὸς φίλος ἑαυτὸν τάττει πρὸς πᾶν τὸ ἐλλείπον τῷ φίλῳ καὶ τῆς τῶν ἰδίων κατασκευῆς καὶ τῶν κοινῶν πράξεων· καὶ ἂν τέ τινα εὖ ποιῆσαι δέῃ, συνεπισχέει· ἂν τε τις φόβος ταραττῇ, συμβοηθεῖ, τὰ μὲν συναναλίσκων, τὰ δὲ συμπράττων· καὶ τὰ μὲν συμπεῖθων, τὰ δὲ βιαζόμενος· καὶ εὖ μὲν πράττοντας πλείστα εὐφραίνων, σφαλλομένους δὲ πλείστα ἐπανορθῶν.

Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος τῆς Ῥωσσίας τὰ μέγιστα εὐηργέτησε τὸν τόπον ἐκδοῦσα ἐθνικὴν ἔκδοσιν τῶν Ἀγ. Γραφῶν εἰς τὴν γλῶσσαν τοῦ λαοῦ, ὃς αὐτὸς ὁ λαὸς ἀγοράζει μετὰ μεγίστης προθυμίας. Πότε θὰ ἀπολαύσωμεν καὶ ἡμεῖς τοιαύτης ἐκδόσεως! Εἴθε νὰ ἔχωμεν αὐτὴν πρὶν ὁ λαὸς λησμονήσῃ τὴν θρησκείαν καὶ ἐντελῶς ἀπωλέσῃ πᾶσαν διὰ θεοῦ διὰ τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ. Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος, ἡ Κυβέρνησις, οἱ λόγιοι, ὁ λαὸς, οἱ πάντες ἔχομεν εὐθύνην καὶ ὀφείλομεν ἕκαστος τὸ κατὰ δύναμιν, λόγῳ καὶ ἔργῳ νὰ συνδράμωμεν μέχρις οὗ παρέλθωσι τὰ αἰτία τῆς μομφῆς ὅτι ἡ ἀνεπτυγμένη Ἑλλάς στερεῖται ἔτι ἐθνικῆς ἐκδόσεως τοῦ λόγου τοῦ Θεοῦ.

Ἐἶπεν ὁ Σωκράτης πρὸς τὸν οἶκόν του Λαμπροκλέα.